Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (dziewiąta izba)

z dnia 26 listopada 2014 r.*

Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Alifoods — Wcześniejsze słowne, międzynarodowy i wspólnotowe, znaki towarowe ALDI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zasada 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95

W sprawie T-240/13

Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG, z siedzibą w Essen (Niemcy), reprezentowana przez adwokatów N. Lützenratha, U. Rademachera, L. Kolksa i C. Fürsena,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez A. Pohlmanna, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM była

Alifoods, SA, z siedzibą w Alicante (Hiszpania),

mającej za przedmiot skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 lutego 2013 r. (sprawa R 407/2012-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG a Alifoods, SA,

SĄD (dziewiąta izba),

w składzie: G. Berardis, prezes, O. Czúcz i A. Popescu (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 25 kwietnia 2013 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną przez OHIM w sekretariacie Sądu w dniu 19 lipca 2013 r.,

uwzględniwszy zmiany w składzie izb Sądu,

* Język postępowania: niemiecki.

uwzględniwszy, że w terminie miesiąca od dnia powiadomienia stron o zakończeniu pisemnego etapu postępowania nie wpłynął żaden wniosek o wyznaczenie rozprawy, i postanowiwszy, na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy i w zastosowaniu art. 135a regulaminu postępowania przed Sądem, orzec w przedmiocie skargi bez przeprowadzenia ustnego etapu postępowania,

wydaje następujący

Wyrok [1]

Okoliczności powstania sporu

1 W dniu 29 października 2010 r. Alifoods, SA dokonała w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

2 Znakiem towarowym, o którego rejestrację wystąpiono, jest następujące oznaczenie graficzne:



3 Towary i usługi, dla których wystąpiono o rejestrację, należą do klas 29, 32 i 35 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, i odpowiadają, dla każdej z tych klas, następującemu opisowi:

— klasa 29: „mięso, ryby, drób i dziczyzna; mięsne (ekstrakty -); owoce i warzywa konserwowane, suszone i gotowane; galarety (żele), konfitury, kompot; jaja, mleko i produkty nabiałowe; oleje jadalne i tłuszcze”;

— klasa 32: „piwo; wody mineralne i gazowane oraz inne napoje bezalkoholowe; napoje owocowe i soki owocowe; syropy i inne preparaty do sporządzania napojów”;

— klasa 35: „reklamy; usługi w zakresie zarządzania w działalności handlowej; usługi w zakresie administrowania działalnością gospodarczą; czynności biurowe; organizowanie i zarządzanie wystawami w celach handlowych lub reklamy, usługi handlu hurtowego i/lub detalicznego w sklepach mięsa, ryb, drobiu i zwierzyny, dziczyzny, ekstraktów mięsnych, owoców i warzyw

1 — Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty wyroku, których publikację Sąd uznał za wskazaną.

konserwowanych, mrożonek, suszonych i gotowanych, galaretek, marmolady, sosów owocowych, jaj, mleka i produktów mlecznych, olejów i tłuszczów jadalnych, piwa, wody mineralnej i oranżady i innych napojów bezalkoholowych, napojów i soków owocowych, syropów i innych preparatów do sporządzania napojów; usługi handlu hurtowego i/lub detalicznego w sklepach mięsa, ryb, drobiu i zwierzyny, dziczyzny, ekstraktów mięsnych, owoców i warzyw konserwowanych, mrożonek, suszonych i gotowanych, galaretek, marmolady, sosów owocowych, jaj, mleka i produktów mlecznych, olejów i tłuszczów jadalnych, piwa, wody mineralnej i oranżady i innych napojów bezalkoholowych, napojów i soków owocowych, syropów i innych preparatów do sporządzania napojów".

4 Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zostało opublikowane w *Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych* nr 4/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r.

5 W dniu 7 kwietnia 2011 r. skarżąca, Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG, wniosła na podstawie art. 41 rozporządzenia nr 207/2009 sprzeciw wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla towarów i usług wymienionych w pkt 3 powyżej.

6 Sprzeciw został oparty na następujących wcześniejszych znakach towarowych:

— wywołującym skutki w Unii Europejskiej słownym międzynarodowym znaku towarowym ALDI (zwanym dalej „międzynarodowym znakiem towarowym"), zarejestrowanym w dniu 11 sierpnia 2005 r. pod numerem 870896 dla usług należących do klas 35, 38, 40–42, które to usługi odpowiadają w przypadku klasy 35, jedynej istotnej z punktu widzenia niniejszej skargi, następującemu opisowi: „reklama; zarządzanie w działalności gospodarczej; administrowanie działalności gospodarczej; prace biurowe; sprzedaż detaliczna wszelkiego rodzaju towarów; sprzedaż detaliczna online wszelkiego rodzaju towarów; prowadzenie supersamów, punktów sprzedaży detalicznej po obniżonych cenach; reklama w Internecie dla osób trzecich; udostępnianie informacji w Internecie, zwłaszcza informacji o produktach konsumenckich, informacji w ramach doradztwa dla konsumentów oraz informacji w ramach serwisu klientów; przeprowadzanie transakcji handlowych dla osób trzecich, również w Internecie; prowadzenie negocjacji umów dotyczących zakupu i sprzedaży towarów oraz świadczenie usług na rzecz osób trzecich, również za pośrednictwem Internetu";

— […]

7 W uzasadnieniu sprzeciwu powołano podstawę odmowy rejestracji określoną w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

8 W dniu 7 lutego 2012 r. Wydział Sprzeciwów oddalił sprzeciw w całości.

9 W dniu 22 lutego 2012 r. skarżąca – działając na podstawie art. 58–64 rozporządzenia nr 207/2009 – wniosła do OHIM odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów.

10 Decyzją z dnia 25 lutego 2013 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją") Czwarta Izba Odwoławcza OHIM oddaliła odwołanie.

11 Po pierwsze, Izba Odwoławcza uznała, że ponieważ skarżąca przedstawiła wyłącznie wyciąg z bazy danych OHIM, nie dowiodła ona istnienia, ważności i zakresu ochrony międzynarodowego znaku towarowego zgodnie z zasadą 19 ust. 1 i z zasadą 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1), ze zmianami. Izba Odwoławcza oddaliła zatem sprzeciw w zakresie, w jakim został on oparty na wspomnianym znaku (pkt 10–13 zaskarżonej decyzji).

[…]

Żądania stron

17 Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

18 OHIM wnosi do Sądu o:

— oddalenie skargi;

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

[…]

2. Co do istoty

[…]

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia zasady 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia nr 2868/95

22 Skarżąca twierdzi w istocie, że Izba Odwoławcza naruszyła prawo, oddalając sprzeciw oparty na międzynarodowym znaku towarowym z powodu domniemanego braku dowodu istnienia owego znaku.

23 OHIM podważa zasadność tej argumentacji.

24 Należy przypomnieć, że zgodnie z zasadą 20 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95, jeżeli do upływu terminu, o którym mowa w zasadzie 19 ust. 1 tego rozporządzenia, strona wnosząca sprzeciw nie przedstawi dowodu na istnienie, ważność i zakres ochrony jej wcześniejszego znaku lub wcześniejszego prawa, jak również swojego uprawnienia do wniesienia sprzeciwu, sprzeciw jest oddalany jako bezzasadny.

25 Zgodnie z zasadą 19 tego rozporządzenia:

„1. [OHIM] daje stronie wnoszącej sprzeciw możliwość przedstawienia faktów, dowodów i argumentów na poparcie sprzeciwu lub uzupełnienia faktów, dowodów i argumentów, które zostały już przedstawione zgodnie z zasadą 15 ust. 3, w określonym przez [OHIM] terminie co najmniej dwóch miesięcy od dnia uznanego za datę wszczęcia postępowania w sprawie sprzeciwu […].

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, strona wnosząca sprzeciw przedkłada ponadto dowód istnienia, ważności i zakresu ochrony jej wcześniejszego znaku lub wcześniejszego prawa […]. W szczególności strona wnosząca sprzeciw przedstawia następujące dowody:

   a) jeśli sprzeciw opiera się na znaku towarowym niebędącym wspólnotowym znakiem towarowym, dowód jego zgłoszenia lub rejestracji, poprzez przedłożenie następujących dokumentów:

      (i) […];

      (ii) jeśli znak towarowy jest zarejestrowany, kopi[i] odpowiedniego świadectwa rejestracyjnego oraz, w odpowiednim przypadku, najnowsze[go] świadectw[a] przedłużenia rejestracji wskazujące[go], iż okres ochrony znaku towarowego jest dłuższy niż okres, o którym mowa w ust. 1, wraz z wszelkim przedłużeniem tego okresu, lub równoważn[ych] dokument[ów] wydan[ych] przez urząd, który zarejestrował dany znak towarowy;

[…]”.

26 Izba Odwoławcza wskazała w pkt 13 zaskarżonej decyzji, że chociaż wcześniejszy słowny znak towarowy ALDI, zarejestrowany pod numerem 870896, jest międzynarodowym znakiem towarowym, to skarżąca przedstawiła jedynie wyciąg z bazy danych OHIM. Uznała ona zatem w tym samym punkcie, że taki wyciąg nie stanowił kopii właściwego świadectwa rejestracyjnego lub innego równoważnego mu dokumentu wydanego przez urząd, który zarejestrował dany znak, w tym przypadku Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO).

27 Należy zauważyć, że skarżąca nie kwestionuje faktu, iż przedstawiła wyłącznie wyciąg z bazy danych OHIM, i wyjaśnia w skardze, że przedstawiła „oficjalny wyciąg z internetowej bazy danych” OHIM, co wynika także z akt postępowania administracyjnego przed OHIM.

28 W rezultacie należy stwierdzić, że z uwagi na to, iż OHIM nie jest właściwy do zarządzania rejestracjami międzynarodowymi i nie jest zatem urzędem, w którym dokonano zgłoszenia znaku w rozumieniu zasady 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia nr 2868/95, przedstawiony przez skarżącą dokument nie stanowi w rozumieniu tego przepisu dowodu na istnienie, ważność oraz zakres ochrony międzynarodowego znaku towarowego. Należy więc potwierdzić ocenę dokonaną w tym względzie przez Izbę Odwoławczą.

29 Dodatkowo należy wyjaśnić, że – na co wskazuje też poczynione przez Izbę Odwoławczą w pkt 13 zaskarżonej decyzji odesłanie do jej wcześniejszej praktyki decyzyjnej – wspomniana ocena znajduje potwierdzenie w celowościowej wykładni właściwego tu uregulowania. W istocie na podstawie art. 152 rozporządzenia nr 207/2009 publikacja dotycząca międzynarodowej rejestracji wskazującej Wspólnotę Europejską zawiera jedynie niektóre dane, w tym przedstawienie znaku i numery klas towarów lub usług, w odniesieniu do których zastrzeżona jest ochrona, jednak nie zawiera wykazu tych towarów lub usług. Wspomniany wykaz nie jest tłumaczony przez OHIM, a zatem jest dostępny wyłącznie w trzech językach, w jakich WIPO publikuje rejestrację międzynarodową, a mianowicie w językach angielskim, hiszpańskim i francuskim.

30 Gdyby taka informacja opublikowana przez OHIM została uznana za wystarczającą jako dowód na istnienie, ważność i zakres ochrony danego znaku towarowego, a rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę była postrzegana w tym względzie jak wspólnotowy znak towarowy, to oznaczałoby to, że taka rejestracja byłaby traktowana w sposób uprzywilejowany. W istocie, zważywszy, że we wszystkich postępowaniach w sprawie sprzeciwu, również w tych prowadzonych w języku innym niż jeden z języków, w których WIPO publikuje rejestracje międzynarodowe, dokumenty stanowiące dowód na istnienie praw wcześniejszych muszą być dostępne w języku

postępowania w przypadku wszystkich rodzajów wspomnianych praw, rejestracje międzynarodowe wskazujące Wspólnotę korzystałyby w tym względzie z odstępstwa, w przypadku gdyby językiem postępowania w sprawie sprzeciwu był jeden z dwóch pozostałych języków urzędowych OHIM, a mianowicie niemiecki lub włoski. W takich przypadkach wykaz podnoszonych towarów lub usług nie byłby bowiem dostępny w języku postępowania. Tymczasem takie uprzywilejowane traktowanie nie jest przewidziane przez rozporządzenie nr 207/2009 ani przez rozporządzenie nr 2868/95.

31 Ponadto gdyby informacja opublikowana przez OHIM została uznana za wystarczającą jako dowód na istnienie, ważność i zakres ochrony danego znaku towarowego wyłącznie w postępowaniach w sprawie sprzeciwu, w których język postępowania stanowi jeden z trzech języków, w których WIPO publikuje swoje rejestracje międzynarodowe, to taka sytuacja nie tylko byłaby sprzeczna z brzmieniem i z wykładnią właściwego tu uregulowania, ale również stwarzałaby z punktu widzenia prawa niepewność i nierówność.

32 A zatem Izba Odwoławcza słusznie uznała w pkt 13 zaskarżonej decyzji, że sprzeciw należało oddalić jako bezzasadny w zakresie, w jakim został on oparty na międzynarodowym znaku towarowym.

33 Z powyższego wynika, że zarzut pierwszy należy oddalić.

[…]

Z powyższych względów

SĄD (dziewiąta izba)

orzeka, co następuje:

1) **Skarga zostaje oddalona.**

2) **Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Berardis Czúcz Popescu

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 26 listopada 2014 r.

Podpisy